

En uppåtgående spiral

Lyktorna lyste upp den gamla skolentrén när gamla blackebergare från när och fjärran samlades till höstfest den 11 november. Festen var inne på sjunde året och intresset håller i sig, ett femtiotal gäster hade lockats av samvaron kring familjen Bandas Medelhavsbuffé och möjligheten att återuppliva gamla eller nya minnen.

Som vanligt presenterades också skolans sex kunskapspristagare i Nobels prisämnen. Bara tre kunde komma denna gång: Wintana Abraham, biologi, Henrik Kultala, fysik, och fredspristagaren Alicia Krossling. Viktor Sparrman, kemi, Teodor Elmfeldt, litteratur, och Gustaf Aniansson, ekonomi, hade fått förhinder.

Gustaf hade hastigt fått bege sig till Oslo i en familjeangelägenhet men lämnade en hälsning: föreningar som vår ger ambitiösa elever energin och glädjen att fortsätta, ett stöd som han personligen ansåg att han behövde.

Under middagen apostroferade styrelsemedlemmar tvänt lärare, båda 90+, som tvingats lämna återbud: Göran Mattisson berättade om gymnastiklegendaren Åke Nilsson och Hans Wolf om den månglingvistiske språkläraren Rolf Wistedt. Och en av de nuvarande rektorerna, Magnus Silfverstolpe, beskrev dagens Blackebergsgymnasium med en metafor: den uppåtgående spiralen där bra lärare lockar bra elever som i sin tur leder till ännu fler bra lärare. Festens spiral fortsatte också uppåt fram till midnatt.

Tre av kunskapspristagarna fr v Alicia Krossling, Henrik Kultala och Wintana Abraham.

På bilden rektor Magnus Silfverstolpe med Henrik Kultala.

Det här gör vi i vår

Årsmötet torsdagen den 16 mars i skolan blir en spännande kanonstart för Gamla Blackebergare 2017 med ordförandeval, kuratorsbesök, mat och mingel — läs mer på sidorna 2 och 8. Sedan beger vi oss ut i Stockholms kulturella och industriella liv med sedvanlig nyfikenhet. På Söders höjder vid Repslagargatan öppnas onsdagen den 19 april dörrarna till **Almgrens unika sidenväveri**, inte bara ett museum för där rullar vävstolarna för fullt som de gjort i nästan 200 år! Onsdagen den 17 maj är inte endast Norge aktuellt utan vi kan åka jorden runt på en kväll i **Etnografiska museet** längst ut bland museerna på Östermalm. På **retoriktävling** 28 mars och **musikal** sent i maj kan man få en inblick i hur skolan arbetar. Läs mer på sidan 8 och väl mött!

Ordföranden har ordet

Tack och hej!

Detta blir sista spalten för min del då jag kommer att avgå i samband med årsmötet i mars. Jag har varit med i styrelsen i elva år varav de sju sista som ordförande, så det kan vara dags för vaktombyte. Ett av skälen till min sorti är att jag kommer att försöka vara på annan ort mer och mer under vinterhalvåret och då blir det svårt att delta på ett sådant sätt som verksamheten förtjänar.

Under de år jag varit med tycker jag att det har varit en positiv utveckling på flera sätt. Förr delade vi ut ett stipendium på 5.000 kr och nu har vi fyra stipendier samt bidrag till kurator på tillsammans 30.000 kr. Kuratorn berättar om sin verksamhet vid kommande årsmöte. Den årliga höstfesten med minst ett femtiotal deltagare har blivit en institution som nu arrangerats sju gånger och som förhoppningsvis kommer att leva vidare.

Övriga arrangemang brukar locka upp till ett trettiotal intresserade och verkar vara mycket uppskattade. Samarbetet med skolan fungerar väldigt bra och det känns som om föreningen ses som en positiv kraft för dagens verksamhet.

Det har varit mycket trevligt att arbeta i styrelsen och jag tycker att alla som är med bidrar på ett utomordentligt sätt och tar på sig uppgifter med glatt humör. En sak som kändes märklig när jag kom med i styrelsen var att bli kollega med min gamle lärare Nils Stenberg som jag upplevde på ett helt annat sätt som vuxen än när jag gick i skolan. Nils gick ju tyvärr bort 2012 så vi fick inte samarbeta så länge.

Det är roligt att uppleva att vår gamla skola har ett så gott rykte som idag efter att ha varit nedläggningshotad på nittioalet. Många av de elev-

er och lärare jag träffat har gjort djupa intryck på mig. Min efterträdare vill jag närmast lyckönska till uppgiften att dela ut andrapriset i skolans spännande retoriktävling den 28 mars, se sid. 8 i detta Medlemsblad.

Själv kommer jag att satsa hårt på att försvara min titel som föreningens golfmästare.

Peter Hellström

Kallelse årsmöte

Årsmötet 2017 äger rum i skolan torsdagen den 16 mars kl 18.30. Fullständig dagordning och årsberättelse kommer att finnas på hemsidan www.gamlablackebergare.se och vid årsmötet.

Dagordning i sammanfattning

På dagordningen står bland annat val av ny ordförande efter Peter Hellström, som efter sju års engagerat och smidigt fungerande arbete lämnar sin post. Vidare föreslås en del mindre ändringar i föreningens stadgar som kommit lite i otakt med hur föreningen fungerar idag.

Årsberättelse i sammandrag

Under året har åtta program ägt rum, inklusive vårens musikal och retoriktävling. Under våren hörde vi också i Konserthuset Stockholmsfilharmonikerna under ledning av Susanna Mälkki som dagarna innan utnämns till första gästdirigent för Los Angeles Philharmonic och gjorde en konstpromenad i Kristineberg och det nya området Hornsberg under ledning av den uppskattade konstguiden Marie Andersson (se Medlemsbladet 29). Höstens program framgår av detta Medlemsblad (sid. 1 och 6-7).

Antalet medlemmar som inkluderar hedersmedlemmar, ständiga medlemmar och dem som erlagt årsavgift under året uppgår till 333. Ekonomin är stabil med ett överskott på 5.000 kronor för 2016. Sammanlagt har 23.000 kronor utdelats till eleverna som kamrattstipendier samt priser i föreningens uppsatstävling och skolans retoriktävling. Ett stöd till elever med särskilda behov har också utbetalats till skolans kurator.

Eftersits & mingel

Vid årsmötets eftersits får vi höra skolkurator Åsa Wiklund berätta om sitt arbete med elevhälsan och hur föreningens årliga bidrag används.

Vi umgås sedan över en enkel förtäring som föreningen bjuder på.

Läs mer på sid 8 i detta Medlemsblad.

Anmälan till eftersits: Senast torsdag den 9 mars till Kerstin Eliasson, e-post kerstin_eliasson@tele2.se eller på telefon 070 3663928.

Glöm inte årsavgiften

Årsavgiften för 2016 är 150 kronor som betalas in på postgiro 117 99 11-1
Fakturan medföljer detta medlemsblad.

Tisdagsluncherna

Tisdagsluncherna i skolan är ett utomordentligt tillfälle att träffa "gamla blackebergare" och samtidigt äta en god lunch till det facila priset om 50 kronor.

Vi samlas i skolan kl 12.30 första tisdagen i månaden under terminerna. Håll koll på hemsidan och mailen för säkerhets skull.

Vi vill ha din e-postadress!!

Vi vill kommunicera med våra medlemmar. Se till att vi har din e-postadress så får du fortlöpande information om våra aktiviteter!!
Glöm inte anmäla om du byter e-post!
Maila din e-postadress till Lennart Holmqvist:
lennartboholmqvist@gmail.com.

Viola – en vinnare nära verkligheten

Det är alltid lika spännande att möta skribenten bakom orden i Blackebergs gymnasiums bibliotek när vinnaren av Gamla Blackebergares uppsatstävling 2016 ska intervjuas. För det mesta vet ju Medlemsbladet inte så mycket i förväg.

Den här gången är det så fullt och febrilt i biblioteket en av terminens första dagar att vi får söka ett mer skyddat rum intill skolans kansli. Och på något sätt går det att känna igen vinnaren Viola Holst från hennes uppsats. Det är samma naturliga lite verklighetsnära berättande när man hör henne.

– Jag undrade lite över frågetecknet i ämnet, säger hon: ”Och den ljusnande framtid är vår?”, vad betydde det?

Hon frågade sin svensklärare som gav det lite sfinxartade svaret helt i tävlingens anda: det får du tolka just som du själv vill.

– Jag ville absolut skriva en novell, förklarar hon.

Och det blev en positiv tolkning: två människor fastnar i en hiss och blir till slut medvetna inte bara om ett gemensamt förflutet utan också om en helt olikartad fortsättning, två skilda livsstilar som båda kände sig nöjda med: en kvinna som gjorde karriär och en man som främst ville bilda familj.

Vi i juryn sammanfattade det så här i motiveringen: för en novell där det slutna rummet fyndigt och språkligt säkert vidgas till en värld av möjligheter.

– Att lyckas är inte samma sak som att blir rik, anser Viola.

Annars var det många av de omkring 40 deltagarna i tävlingen som verkligen satte fetstil på det frågetecknet som vi lagt till citatet ur student-sången. Ibland speglades osäkerheten

inför framtiden i novellform, ofta hämtade skribenterna i form av en essä eller rent av ett debattinlägg sina underlag från aktuella händelser. Presidentvalet i USA, brexit och klimathotet satte djupa spår.

Viola Holst är inte någon riktigt flitig läsare av lite speciella skäl: hon är dyslektiker, vilket inte märktes i den flödande framställningen i hennes uppsats.

– Jag har datorprogram som hjälper mig att upptäcka felskrivningar så det går bra att skriva, berättar hon.

För att underlätta läsningen har hon en del extrastöd och hjälp av sin mamma hemma i Hässelby villastad. Hennes mamma har undgått problemet men en del släktingar har det. Det kanske kan kännas bra att leva i en tid när man har uppmärksammat frågan. Så var det inte förr.

Viola har bara gått en termin i första

årskursen på samhällslinjen så hon har tid att staka ut sin framtid.

– Jag valde samhälle mycket för att ta reda på varför världen ser ut som den gör. Och jag vill hellre jobba med människor än fastna vid datorn.

Hon valde Blackebergs gymnasium för att det verkade vara en seriös skola, dessutom med rimlig resväg. Lite av en nystart måste det bli, av hennes gamla kamrater i Hässelby går visserligen flera i Blackeberg nu men bara en i samma klass som Viola.

– Jag märkte att man får mer eget ansvar i gymnasiet, tycker hon.

Fritiden är rätt väl fylld av träning tillsammans med en kompis. I sommar lockar en improviserad resa, kanske i Sverige, med några vänner. Av de 3.000 kronor hon fick i pris för uppsatsen kanske det återstår en del till reskassa.

Text och foto: Hans Wolf

Övriga pristagare

Benjamin Tjäder tilldelades andra pris för ett inlägg med drag av plädering för en trots allt optimistisk syn på en framtid över alla gränser. Han fick tredje pris vid uppsatstävlingen 2015. Tredje pris, 1000 kronor, gick till **Josefin Holmén Elowson** för en essä där ljus och mörker i uppgiftens tema skickligt relativiserar men också det gemensamma ansvaret betonar.

Fyra hederspriser à 500 kronor tilldelades utan inbördes ordning **Rachel Bohlin** för en välfunnen analys av samspelet mellan verkligheten och förväntningar på framtiden, **Martina Höög** för en god och närmast heltäckande sammanfattning av vår tids ödesfrågor som det ligger i vår hand att påverka, **Miranda Jäderling** för en väl sammanvävd novell där dagens unga känner bördan av gångna tiders misstag och **Julia Svärd** för en berättelse där dagens generation ges ett ansvar för att bygga vidare där tidigare generationer slutade.

Jury: Peter Hellström, ordförande i Gamla Blackebergare. Jannecke Schulmann, konsult och f d informationsvarig på KTH. Hans Wolf, frilansskribent med 30 års förflutet på DN.

Fr v: Viola Holst, förstapris, Miranda Jäderling, Martina Höög, Rachel Bohlin, Josefin Holmén Elowson, tredjepris och Benjamin Tjäder, andrapris. Julia Svärd avvek före fotograferingen.

Och den ljusnande framtid är vår?

Nej det är inte sant! Hissen har fastnat, tänker Haddock. Haddock och en kvinna han inte känner sitter fast i hissen. Kvinnan tar snabbt upp telefonen och ringer till någon, det tar några signaler innan hon kommer fram.

– Hej, det är Molly, jag sitter fast i hissen.

Molly heter hon, tänker Haddock. Personen i andra änden säger något som får henne att se missnöjd ut, ögonbrynen åker ihop och läpparna blir som ett streck.

– Jaha okej, men ni får skynda er! säger hon bestämt och slänger på lurerna, utan att säga hejdå.

Hon tittar på Haddock, eller snarare blänger lite surt. Observerar honom från topp till tå, han har slitna chinos, en billig skjorta, förra årets vinterjacka och extremt fula gymmaskor. Han skulle behöva lite stylingtips och även en ny resväska. Hon undrade hur någon som han ens kan ha råd att bo på hotellet, han ser inte direkt ut som av de typiska gästerna.

Haddock tittade tillbaka, han försöker le lite men hon ler inte tillbaka.

Haddock tänker på ett ordspråk hans mamma brukade använda när han var liten; "det är bättre att vara den som log, än att vara den som inte log tillbaka". Molly har på sig en svart kavaj med matchande kjol, vit skjorta, svarta strumpbyxor och svarta högklackade skor. Hennes hästsvans är så hårt åtdragen att han undrar om hon har ont i huvudet. Precis när han tittar på den där hästsvansen tillsammans med den kalla make-upen börjar hon prata.

– Det är något fel på strömmen på hotellet, vi kommer att sitta fast här i ungefär tre timmar tills elektrikern kommer, men Kalle lovade att de skulle skynda sig. Jag har faktiskt viktiga möten, säger hon.

– Kalle? säger Haddock frågande.

– Kalle är vår vaktmästare, svarar hon.

– Vår vaktmästare? undrade han igen.

– Ja vår vaktmästare, jag äger hotellet och Kalle är hotellets vaktmästare, svarar hon med en liten suck.

Men Gud hon äger hotellet, tänker han. Här står jag i hissen med ägaren av GRAND HOTEL. Haddock vågar inte fråga något mer, och en pinsam tystnad breder ut sig.

Efter 15 minuter var det fortfarande helt tyst. Haddock har tagit upp sin bok och satt sig ner på heltäcknings-

mattan medan Molly står kvar lutad mot en av väggarna och fipplar med mobilen. Hon ser stel och obekvämt ut, som om hon tror att hissen när som helst ska öppnas och hon absolut måste se ut som om hon inte tänker missa en sekund av effektivitet. Hon hade lika gärna kunnat sätta sig ner, de ska ju vara fast i drygt två timmar till. Molly tar fram ett tuggummi och sträcker frågande fram påsen mot Haddock.

– Nej tack, säger han artigt.

Molly rycker på axlarna, och för blicken mot hans bok. Hon läser titeln, "Radhusdisco". Hon skrattar till för sig själv, den boken läste hon under semestern på Bali förra sommaren.

– Vad tycker du om boken? frågar hon. Själv älskade jag den.

– Har du läst Radhusdisco? frågar Haddock med ett förvånat leende.

– Ja, den är en av mina favoritböcker, säger hon och ler.

Äntligen ett leende, tänker Haddock.

– Ja den är riktigt bra och extremt rolig, säger han.

– Jag vet, så sjukt rolig. Läste den förra året under min semester på Bali, jag låg och solade på stranden och skrattade så tårarna sprutade, sa hon.

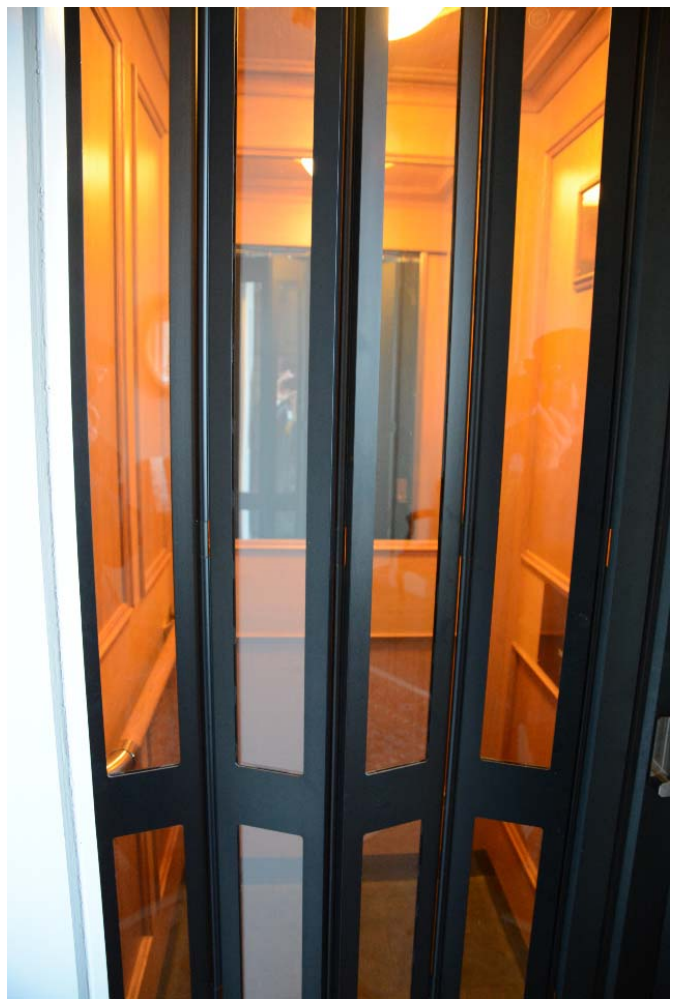
Åh, jag har alltid velat åka till Bali men min fru är inte så mycket för solsemester, svarar Haddock.

Bali är helt underbart, säger Molly och börjar berätta.

Hon hade varit på Bali helt ensam, en hel månad. Bara solat, ätit god mat, tränat och tagit det lugnt. Molly beskriver hur hon älskade djuphavsdykningen och att Bali hade massor av god, mat, speciellt den vegetariska. Om att hotellägarjobbet faktiskt var oroligt tidskrävande och att hon brukade ta

två långa semestrar per år för att verkligen vila upp sig, och då brukade hon inte ens ta med sig jobbtelefonen. Hon åkte oftast själv, förutom ett par gånger när hon tagit med sin mamma. Haddock tycker att det låter helt underbart, utom detaljen att åka ensam. Haddock tycker inte om att vara ensam, han vill åka med familjen. Han vill ligga i solstolen med en unge i knät, en som bygger sandslott, en som berättar en invecklat historia om en dröm som kanske är sann och en som enträget tjarar om glass. Eller mat. Eller tjuvar "Titta pappa!" hela tiden. Han skulle aldrig kunna tänka sig att åka själv, Gud så ensamt. Nästan tragiskt.

Molly fortsätter berätta, hon har alltid gillat att vara ensam. Då är man inte beroende av någon, behöver ald-

rig bry sig om vad någon annan tycker eller känner. Man kan göra precis vad man vill, när man vill. Umgås med sig själv. Gå till stranden när man vill, äta lunch var man vill, besöka den sevärdehet man själv tycker verkar intressantast.

– Det låter ju ganska härligt, att kunna göra precis vad man vill, när man vill, säger Haddock. Han försöker skämta, men ser att Molly inte ser kommentaren så.

– Ja, det är det också, svarar hon allvarligt.

Hon fortsätter att berätta om sitt arbete, att det tar mycket tid och energi. Att hon inte lyckats hålla en relation vid liv på grund av allt arbete, men tillägger sedan att hon egentligen inte vill ha någon heller. Att hon slitit som ett djur och pluggat i sex år efter gymnasiet och jobbat extra för att finansiera studierna. Hon hade inte tagit semester på flera år och varit på vippen att gå in i den berömda väggen. Nu tar hon lika allvarligt på semestern som hon gör på sitt arbete. Många kompisar hade försvunnit under tiden när plugg och jobb tog all energi, den enda som förstår är hennes absolut bästa kompis, som hon känt sen dagis.

– Känns det inte konstigt att ge upp allt för ett jobb? frågar Haddock. Han är förvirrad av Mollys dubbla budskap, att hon säger att det är underbart att vara ensam men samtidigt ger frånvaron av vänner en del i sin berättelse.

– Jag älskar mitt jobb. Jag har inte gett upp något, det finns inget mer jag vill ha, svarar hon bestämt.

– Aha, svarar Haddock tveksamt.

Han tycker att det låter helt galet, att välja jobb framför familj. Fast det är klart, hon tycker väl att det är sjukt att välja familj framför jobb, tänker han.

– Nu har jag pladdrat på jättelänge om mig själv, berätta om dig, säger Molly.

– Hahaha, det är nog en ganska långtråkig historia enligt dig, säger Haddock,

– Berätta nu, säger Molly.

Haddock börjar berätta. Om att han efter gymnasiet hängt runt och småjobbat, tagit det lugnt, festat och rest med kompisar. Att han så småningom hittat en tjej han tyckt mycket om, gift sig med henne och skaffat fyra barn. Han berättar om deras familjesemestrar till Italien, Frankrike, Spanien och Kroatien. Under dessa resor hade de ätit god mat, badat och kollat på sevärdheter. Varje dag var härlig, men även en kompromiss. Alla ville vara med och bestämma, och ju äldre barnen blev desto duktigare blev de att argumentera för att få sin vilja fram.

Haddock började tänka att hans liv kanske lät lite tråkigt om man jämförde. Molly hade rest över hela världen, träffat massor av intressanta människor, gjort allt hon ville. Fast han levde ju sin dröm, den om en stor familj med

en vardag i full fart. Bara att betala räkningarna var en utmaning när datorn kunde vara precis var som helst i hela huset, utan att någon ens använt den. Det är väl helt fantastiskt, jag har fått precis allt. Barn, fru, ett jobb jag gillar, godkänd ekonomi och goda vänner, tänker Haddock. Jag undrar om det var Mollys dröm att ha det som hon har det, det verkar ju så, funderar han, men han vågar inte fråga. Haddock hade faktiskt ställt sig den frågan flera gånger; hur kommer det sig att människors drömmar ser helt olika ut, att man har så olika syn på vad det är att lyckas. Att vissa strävar efter en ständig förändring med nya utmaningar, medan andra mår bäst av att göra i stort sett samma sak livet igenom.

Haddock fortsätter att berätta om sin vardag, med jobb, barn, fru, träningar, läxor och allt som hör till. Att hotellvistelsen faktiskt var en julkupp till hans fru. Mormor och morfar tog hand om barnen medan Haddock och hans fru kopplade av en hel helg. Pengarna hade han vunnit på en trisslott, och då bestämt sig för att göra något som han och hans fru verkligen ville, utan att behöva planera och spara i evigheter. Aha, han hade vunnit pengarna, tänkte Molly. Hon tyckte faktiskt att det lät ganska mysigt med familj, men det var när Haddock beskrev det. Hon visste att det var något som inte passade henne.

Molly och Haddock pratar på, ställer frågor och berättar. Efter ett tag känns det faktiskt som om de är bra kompisar och känner varandra väl.

Molly berättar om hur hennes familj inte tycker om det faktum att hon valt att inte skaffa familj och allt sådant man "ska" som kvinna. Att hon vill gå sin egen väg, jobba, tjäna pengar och ha möjligheten att göra precis vad hon vill. Att hon även är otroligt frustrerad att det fortfarande 2016 finns olika regler för män och kvinnor. Varför ska kvinnor vilja skaffa barn, och sedan dessutom tvingas välja mellan barn och karriär? Hon tycker att det är otroligt orättvist och gammeldags. När hon tänker efter är det en av anledningarna till hennes livsval, hon vill gå emot normerna.

– När jag slutade gymnasiet och alla mina vänner började prata om familj och pojkvän fick jag total panik, Gud så tråkigt. Jag såg min framtid som mörk och oinspirerande, innan jag insåg att jag kunde göra precis vad jag vill, sa Molly.

– Jag tänkte precis tvärt om, sa Haddock. När jag träffade Ingrid, min fru, så var det som om allt föll på plats. Jag ville inte festa längre, jag ville lug-

na ner mig, skaffa barn, ett jobb där jag kunde tänka mig att stanna livet ut, vara med Ingrid och barnen och njuta av livet på det sättet.

Äntligen kände de hur hissen började röra sig neråt, snart skulle de få komma ut. Ganska skönt att få sträcka på benen men tråkigt att säga hejdå till en trevlig främling man aldrig mer kommer att få träffa.

– Det var väldigt kul att träffa dig, säger Molly.

– Detsamma, svarar Haddock.

Hissdörren öppnades och där stod Kalle, hotellets vaktmästare.

– Hej Molly, förlåt för att det tog sån tid, säger han snällt.

Molly ler till svar och Kalle sträcker fram handen mot Haddock.

– Kalle Ström, trevligt, säger han.

– Haddock Hansson, svarar Haddock.

– Haddock Hansson? frågar Molly.

– Ja, svarar Haddock, och undrar vad hon tänker på.

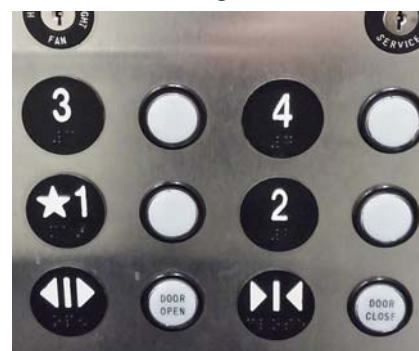
– Gick du på Högbergsskolan i Ludvika? frågar Molly.

– Ja, svarar Haddock, jag gick ut 1986.

– Jag också, vi stod på samma studentflak, jag gick i din parallellklass, säger Molly och ler brett.

Haddock bara stirrar på henne. Vad menar hon, hade de gått i samma skola? Hade de stått på samma lastbilsflak för 30 år sedan, med samma förutsättningar, och sedan valt helt olika vägar i livet? För att sedan hamna i samma hiss och inte känna igen varandra.

Både Molly och Haddock hade varit så nervösa efter studenten och fått höra så många goda råd att de hade fått känslan att det bara fanns ett bästa sätt att leva livet. Ingen av dem hade förstått vad det bästa sättet egentligen var, och oroat sig för att de skulle välja fel. Nu visade det sig att båda valt rätt, att båda fått vad de drömt om genom att följa magkänslan och hjärtat. Båda hade lyckats, även om de valt helt olika liv. Och nu hade de äntligen fått bekräftelse på det, genom att fastna i samma hiss 30 år senare. Det är precis som man säger, allt sker av en anledning, tänker Haddock.

En brokig stilblandning

En höstkväll i oktober samlades en skara gamla blackebergare i trappan vid David Bagares gata 10 ned mot Östermalm. Vi hade bestämt oss för att titta lite närmare på ett av de mer ovanliga inslagen i Stockholms byggnadshistoria, Stuckatörens hus som uppfördes under åren 1882-83.

Visningen började redan på gatan dit Stadsmuseets ciceron Michael Ketzer (själv gammal Blackebergare) anlände för att berätta. På denna plats låg vid denna tid mest kvarter med ganska bedagad träbebyggelse men också

några lägre stenhus. Österut anslöt det beryktade Stora träsket.

Här blev det nu bopålar för stuckatören Axel Notini (1842-1914), en man med italienskt ursprung och ett brokigt kringflackande förflutet. Huset ritades av arkitekten Alexander Karlson som försåg det med bland annat pilastrar av stuck och gjuten zink mot gatan. Hans aldrig förverkligade förslag till nytt operahus vann sedermera tävlingen om detta hus.

Notini kom inte bara att bo i huset, han använde det också som utställningslokal för sina kunder. Det förkla-

rar den märkliga stilblandning vi mötte när vi vandrade runt i salong, herrum, sovrum och kök med träimitationerna av gips och blandningen av udda figurer som tomtar och grodor längs väggarna. Lite om tidens smak fick vi förvisso veta. Men där fanns också moderniteter som telefon som Notini säkerligen behövde i sin affärsrörelse.

Naturligtvis var huset rivningshotat på 1950-talet men Stadsmuseet tog över och såg till att detta vittnesmål från förröra seklet blev bevarat.
Text och foto: Hans Wolf

I rampljuset

Magnet för medier

Blackebergs gymnasium fortsätter att vara lite av en magnet för medier. Under en av vår förenings tisdagsluncher – som bekant den första tisdagen varje månad – kolliderade vi i ljushallen med ett team från SVT som var där för att göra ett reportage om skolans arbete med undervisningen i svenska för invandrare. Vi har ju tidigare i dessa spalter berättat både om sommarundervisningen och om utvidgningen till frågor om kulturskillnader i den ordinarie språkundervisningen. Det blev någon dag senare ett kortare nyhets-

inslag i Rapport.

En annan fråga som dragit till sig intresse gäller normer och jämlikhet. I förra Medlemsbladet (29) berättade vår sommarstipendiat **Tania Toufani**, som nu går sitt sista år i skolan, om jämlikhetskommitténs arbete med kön, religion, klass och språk. Och den 12 november

kom lokaltidningen Bromma Tidning med ett nummer där hela förstasidan upptogs av en bild från ljushallen där fyra elever, däribland Tania, fick belysa arbetet med att förändra negativa normer. På insidorna fick man veta att skolledningen för ett år sedan bestämde sig för att förändra normer som påverkade eleverna negativt. Två konsulter hyrdes in för att ge stöd åt lärarna. Läraren **Martin Englund** anser att man behöver arbeta med elevernas föreställningar om vad som är normalt när det gäller familjbildningar, hur man hälsar på varandra eller vilka som får representera skolan. Skolan anses ha elever med övervägande traditionell

Det här har vi gjort

Den alternativa historien

Tur i uturen skulle man kunna säga om Gamla Blackebergares besök på Kungliga Myntkabinettet i adventstid den 8 december. Turen var vår och oturen museets: det återstår bara några månader innan kabinettet måste flytta till Historiska museet och vilken och hur mycket plats samlingarna kan få där är ännu oklart.

Berättelsen om betalning i tid och rum är en alternativ historia om världen och Sverige, ett viktigt spår som förklarar mycket bakom traditionell historiskrivning. Redan den jättelika rojstenen i entrén, ett 600 kilo tungt betalningsmedel som har en tusenårig historia på Yapöarna utanför Filippinerna, väckte nyfikenhet och förväntningar.

Sara Carlin var som många av dagens yngre guider fylld av berättarglädje och entusiasm när visade anti-

kens mynt - en del letade sig ju sig till svenska landamären – och förklarade hur grekiska mynt blev den tidens guldmyntfot, dollar eller euro. Snart kom hon in på mynt som kan kopplas till det nybildade landet Sverige och Olof Skötkonung i slutskedet av förröra årtusendet. Ett märkesår var 1661 under stormaktsåren då Rikens ständers bank grundades men vår vandring passerade också sidospår som falskmynteri – inklusive sedlar – och silverskatten på Lilla Nygatan 5, en fyndplats från 1937 som vi sedan kunde gå förbi på väg till vårt ”stamställe” da Peppe.

Text och foto: Hans Wolf

I rampljuset

och välmående bakgrund – någon kanske i stället skulle vilja kalla det en positiv norm?

Sporten har ju historiskt ansetts vara ett område där eleverna representerar sin skola. Det är väl något årtionde sedan **Kristoffer Nordfeldt** gick i Blackebergs gymnasium. Vid 27 års ålder är han nu aktuell bland de målvakter som kan tänkas ersätta veteranen Anders Isaksson som målvakt i Sveriges A-landslag i fotboll under VM-kvalet. Från sin posi-

tion som andramålvakt i Swansea i engelska ligan kallades han i höstas in till träningslandskampen mot Ungern borta och höll nollan medan Sverige stod för två mål.

Några dagar in på det nya året visades gamla blackebergaren **Tom Alandhs** nya dokumentärfilm ”Oscar och Greta och huset dom byggde” – de var Toms fosterföräldrar och huset ett självbygge vid Bergslagsvägen i Norra Ångby

varifrån Tom bärgat mängder av dokument och sina egna och andras minnen. Det blev en typisk Alandhfilm där detaljerna sammanfogades till en bild av det svenska folkhemmet.

En helt annan profil med Blackebergsförflutet är **Lars O Grönros**, tidigare vd för Handelsbanken, som strax före jul framträdde i flera medier som rådgivare till det ryska gasledningsföretaget Nord Stream. Han var förvånad över beskedet att hamnarna på Gotland inte fick användas av säkerhetsskäl men ansåg att det, bokstavligen, gick att komma runt problemet. Fast det blir dyrare för Nord Stream.

Hans Wolf

Vårens program

Industriminne i full verksamhet

I kvarteret mellan Repslagargatan och krönet på Götgatsbacken ligger K A Almgrens Sidenväveri, på 1800-talet Skandinaviens största kvinnoarbetsplats under några decennier och nu det enda kvarvarande sidenväveriet i norra Europa där fortfarande det fortfarande framställs en liten produktion av handvävt siden på de 140 år gamla maskinerna.

Knut Almgren var 16 år gammal när han 1822 kom till Stockholm och fick arbete på stadens största sidenfirma. Efter en tid i Frankrike återvände han till Stockholm med noggranna anteckningar, tyger, mönster och en insmugglad nedmonterad jaquardvävstol och startade Almgrens Sidenväveri 1833. Sidenväveriet drivs i dag av den femte generationen Almgren.

De som vill följer sedan med nedför Repslagargatan till Medborgarplatsen, en promenad på 5 min (350 m) till fisk- och skaldjursrestaurangen Melanders i Söderhallarna. Vi förbeställer maten och du kan välja mellan tre rätter: Melanders fisk- och skaldjursoppa (159 kr), Fish 'n Chips (179 kr) och Stekt

strömning med lingon och potatispuré (157 kr).

Tid: Onsdag 19 april, samling kl 16.45, visningen börjar 17.00.

Plats: K A Almgrens sidenväveri och museum, Repslagargatan 15 A (T-Slussen)

Kostnad: 100 kr (120 kr icke-medlem) för visningen. Måltiden betalar var och en för sig. Allt betalas på plats.

Anmälan: senast 7 april till Lena Rönnerfält. E-post:

aktivitet@gamlablackebergare.se.

Om du följer med till Melanders ska du också berätta vilken varmrätt du önskar så förbeställer vi och underlättar för köket.

Jorden runt på en kväll

Som vanligt vill vi komma nära naturen när det blir dags för vårt majprogram. I Museiparken i Strandvägens förläng-

ning ligger Etnografiska museet, granne med Tekniska och Sjöhistoriska museerna och även Polismuseet som föreningen besökte för några år sedan.

Etnografiska museet ingår sedan 1999 i myndigheten Statens museer för världskultur, tillsammans med Östasiatiska museet och Medelhavsmuseet i Stockholm samt Världskulturmuseet i Göteborg. Ursprunget är Vetenskapsakademiens Naturaliekabinett från 1700-talet. Etnografiska museet vårdar ca 200 000 föremål från Kina,

Japan, Korea, Sydostasien, Oceanien, Syd- och Nordamerika samt Afrika.

Utänför står en totempåle i röd ceder, snidad år 2000 av medlemmar av haislafolket från British Columbia i Kanada, i stället för den gamla från 1872, som återbördats till stammen.

Vi får en visning av museet och därefter en måltid på museirestaurangen MatMekka.

Tid: Onsdag 17 maj 2017, kl 15.50. Visningen börjar 16.00.

Plats: Etnografiska museet, Djurgårdsbrunnsvägen 34.

Kostnad: 100 kr för visningen (120 kr för icke medlem). Måltiden betalar var och en för sig. Allt betalas på plats.

Anmälan: Senast den 2 maj till Marianne Berggren, e-post aktivitet@gamlablackebergare.se.

Ange om du vill delta både i visning och efterföljande måltid. Du som anmäler att du vill delta i måltiden kommer att få några menyföreslag att välja mellan. Genom att beställa i förväg blir det enklare för restaurangen.

Årsmöte med mingel

Det är dags för föreningens årsmöte 2017. Då blir det även tillfälle att umgås över en enkel förtäring som föreningen bjuder på. Huvudrätten blir en överraskning, men som efterträtt utlovas repris av Carlos härliga kladdkaka från höstfesten.

Vi har bjudit in Åsa Wiklund, skolans kurator, som får 6.000 kr av föreningen varje år för att bistå elever som kan behöva särskilt ekonomiskt stöd. Hon kommer inleda mötet med att berätta om sitt arbete med elevhälsan och vad vårt bidrag används till.

Vi hoppas på stor uppslutning av föreningens medlemmar för mingel och samtal. Se även sid. 2 i detta Medlemsblad.

Tid: Torsdag 16 mars kl 18.30

Plats: Blackebergs gymnasium

Anmälan till efterherits: Senast torsdagen den 9 mars till Kerstin Eliasson, e-post kerstin_eliasson@tele2.se eller på telefon 070 3663928

American Idiot

Årets musikal i Blackebergs gymnasium blir "American

Idiot" från 2009 som bygger på rockgruppen Green Days album som kom några år tidigare och hade sin udd riktad mot George W

Buschs presidentperiod. I dess dagar lär den ha viss aktualitet. Den ger en bild av misär och planlöshet bland ungdomar i USA:s förorter.

Gamla Blackebergare är välkomna till ett pris av 60 kronor. Det blir två spelkvällar, preliminärt den 22 och 31 maj. Hör med Hans Wolf, 08370941@telia.com och reservera plats.

Möte med vältalare

Blackebergs gymnasiums retoriktävling brukar vara en stimulerande tillställning där sex finalister gör upp om tre priser. Gamla blackebergare, som sponsrar andra priset, är välkomna till finalen. Övriga pristagare belönas av Rotary. **Tid:** Tisdag 28 mars kl 15.

Plats: Blackebergs gymnasium

Redaktion Medlemsbladet

Hans Wolf, chefredaktör
e-post: 08370941@telia.com